

## רק עוד קצת דמיון ויהיה לי ילד

\*

מִלְבָּם תִּרְזוּ אֲבוֹתֵינוּ הָרִיוֹן בְּדִמְיוֹן.  
מִלְבָּם.

כִּמָּה דִּמְיוֹן נִדְרָשׁ לְהָרִיוֹן?  
כִּמָּה דִּמְיוֹן נִדְרָשׁ לְהָרִיוֹן שֶׁל גֶּבֶר?  
כִּמָּה דִּמְיוֹן נִדְרָשׁ לְהָרִיוֹן שֶׁל גֶּבֶר הוֹמוֹ?

כִּמָּה?

\*

רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, עֵנָן וְשֶׁבֶר  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, בָּרֵד וְגֶשֶׁם  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וְרוּחַ פָּרִץ  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וְיַפְתָּח הַסֵּכֶר  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וְעֵץ יִפֹּל עַל דֶּרֶךְ  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, בִּקְרִי יִבְקַע הַסֵּדֶק  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וְהַחֲלוֹן יִהְיֶה לְרֶסֶס  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וּבְאִוִּיר יַעֲוֹף הַמֶּשֶׁק  
רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וְכָל הַבֵּית כְּסִחְרֻחַת

רַק עוֹד קִצָּת דִּמְיוֹן, וְיִהְיֶה לִי יֶלֶד?

## אהבת החרוז

בחמלה חרוזו אבותינו את התפוז לאשפוז.  
 בחמלה, את הזהב, המתוק, האציל,  
 שיהא התפוז קרוב לאשפוז.  
 שיהא התפוז קרוב לאשפוז משהוא קרוב לאשכולית.  
 שבחכמה קשרו את האשכולית בלילית, שבליילית שכול.  
 ואין שכול שאין בו מן המר, הצהב, והכנעת הענף.

ברחמים חרוזו אבותינו את ההרה בעקרה  
 שאילו אוחזות זו בזו.  
 והוסיפו לחרוז בתקנה את הגרידה בלדה.  
 מתוך תקנה חרוזו אבותינו.

בפגימה חרוזו אבותינו את הילד לדלת  
 שלא תהא בילד מן טריקת הדלת,  
 ואם כן, יותר בה פגם.  
 מאותה הבנה חרוזו את הטריקה בשתיקה  
 וידעו להכביד את המצויקה והמועקה.

לכן, באהבה חרוזו את הבריחה בסליחה.  
 שידע כל ילד שבבריחתו סליחה.

אפשר לומר,  
 שבאהבה חרוזו אבותינו.  
 אתם שומעים אותי?

באהבה.

## לקחתי את בני הקטן ונשבעתי שלא לחזור

עכשו בני-יורק הקפואה, טרקתי אחרי את הדלת.  
 עכשו בני-יורק הרחוקה, הצבתי עליה שלט.  
 עכשו בני-יורק הבודדה, חרטתי באבן בזלת:  
 אל תגעו לי בילד. אל תגעו לי בילד.